

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:3492

av **Per Åsling och Peter Helander (båda C)**

Förändring av det inkomstskatterättsliga begreppet ”näringsverksamhet”

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en förändring och anpassning av det inkomstskatterättsliga begreppet ”näringsverksamhet” till de i mervärdesskattelagen och mervärdesskattedirektivet (2006/112/EU) nyttjade begreppen ”beskattningsbar person” och ”ekonomisk verksamhet” och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

För att öka förutsägbarheten och förståelsen för skattesystemet samt förenkla regelsystemet föreslås att definitionen av begreppet näringsverksamhet i inkomstskattelagen harmoniseras med de begrepp som finns i mervärdesskattelagen. Det uppnås genom att begreppet ”förvärvsverksamhet” i inkomstskattelagen, utgår från och får samma innebörd som begreppen beskattningsbar person och ekonomisk verksamhet i mervärdesskattelagen.

Bakgrunden till förslaget

Av 13 kap. 1 § 1 st. inkomstskattelagen (IL) framgår att med näringsverksamhet avses ”förvärvsverksamhet som bedrivs yrkesmässigt och självständigt”. I dagligt tal uttrycks det som att näringsverksamhet finns om en verksamhet bedrivs med vinstsyfte, varaktighet samt självständighet.

Avsaknad av vinstsyfte medför att en verksamhet betraktas som hobbyverksamhet (där överskott beskattas i inkomstlaget tjänst).

Begreppet beskattningsbar person infördes i mervärdesskattelagen (ML) den 1 juli 2013 och är en anpassning till lydelsen i artikel 9 i mervärdesskattedirektivet (2006/112/EU). I och med införandet av detta begrepp i ML slopades begreppet ”yrkesmässig verksamhet” och kopplingen till inkomstskattelagen.

Med beskattningsbar person avses, enligt 4 kap. 1 § 1 st. ML, den som, oavsett på vilken plats, självständigt bedriver en ekonomisk verksamhet, oberoende av dess syfte eller resultat.

Med ekonomisk verksamhet avses varje verksamhet som bedrivs av en producent, en handlare eller en tjänsteleverantör, inbegripet gruvdrift och jordbruksverksamhet samt verksamheter inom fria och därmed likställda yrken. Utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar i syfte att fortlöpande vinna intäkter därav ska särskilt betraktas som ekonomisk verksamhet.

Före 1 juli 2013 knöts definitionen av yrkesmässighet till definitionen av vad som enligt IL utgör näringsverksamhet.

Genom lagändringen har kopplingen mellan mervärdesskatten och inkomstskatten i detta avseende upphört. Eftersom begreppet beskattningsbar person inte har koppling till inkomstskattelagen, kan en person som inte uppfyller kraven för näringsverksamhet ändå vara en beskattningsbar person och därmed bli skyldig att redovisa moms.

Konsekvenser

Konsekvensen av att en verksamhet inkomst- och mervärdesskatterättsligt blir bedömd utifrån olika utgångspunkter innebär, förutom oförutsägbarhet för enskilda skattskyldiga, tolknings- och tillämpningssvårigheter. Detta medför en osäkerhet kring vilka spelregler som gäller.

En ökad förutsägbarhet och förståelse för skattesystemet – vilket gynnar företagande i allmänhet och nyföretagande i synnerhet – kräver ett mer förenklat skattesystem.

Eftersom mervärdesskatten utgår från mervärdesskattedirektivet är det naturligt och nödvändigt att en harmonisering av begreppen leder till att begreppet ”näringsverksamhet” i inkomstskattelagen anpassas till och får samma innebörd som begreppet beskattningsbar person och ekonomisk verksamhet i mervärdesskattelagen.

Per Åsling (C)

Peter Helander (C)